

[Erik Eriksen.]

der på vigtige punkter stemmer overens. Jeg håber naturligvis, at den radikale ordfører, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, vil give os nærmere oplysninger i dag. Det må være af stor vigtighed for alle, der om en måneds tid skal afgive deres stemme, om de radikale vil være med til at gennemføre en politik, der på væsentlige punkter nøje svarer til deres egne ønsker, eller om de, jeg havde nær sagt for enhver pris, føler sig bundne til at være i vogn med socialdemokraterne. Jeg tror, at vælgere, der overvejer at stemme radikalt, har et rimeligt krav på at vide, hvad deres stemme også politisk skal bruges til efter valget.

Et af de første spørgsmål, den nye regering, uanset partifarve, skal tage stilling til, bliver det økonomiske samarbejde i Europa. Jeg beklager, at vi endnu ikke har tilstrækkelige oplysninger til at danne os en fuldt begrundet mening herom, men sommeren vil forhåbentlig bringe så mange oplysninger frem, at vi kan tage vort standpunkt. Diskussionen samler sig om det engelske forslag til et frihandelsområde for industrivarer og de seks landes forslag til et fællesmarked. En og anden har talt om en tredje mulighed, men jeg må sige, at jeg ikke nærer stor tiltro til det realistiske i denne tanke.

Ved en sammenligning mellem de to forslag har fællesmarkedet eller toldunionen én meget stor fordel. Det åbner mulighed for, at også vort landbrug får gode udviklingsmuligheder i fremtiden. For industrivarernes vedkommende er der efter de foreliggende oplysninger ikke større forskel mellem de to planer.

Jeg kan for fællesmarkedets vedkommende udmærket se de ting, der er mindre ønskelige. Jeg glemmer heller ikke betydningen af det snævrere mulige samarbejde på alle områder inden for Norden. Jeg glemmer heller ikke vor nære tilknytning til Storbritannien. Alligevel kan jeg ikke undlade at sige, at det dog vist står ganske klart for de fleste, at vi ikke med sindsro kan slutte os til det engelske forslag og dermed måske se vore markeder på kontinentet gå tabt for landbruget.

Jeg er derimod temmelig overbevist om, at vi med fællesmarkedet står over for et tilbud, der kan få helt afgørende betyd-

ning for dansk økonomi. Jeg tror, det er en ny tids tanker og vilkår, der herigenem banker på vor dør. For mig at se kan det få meget, meget alvorlige konsekvenser, hvis vi bringer os i den situation, at vi isolerer os. Jeg føler også trang til i dag at sige, at jeg slet ikke vil lægge skjul på, at jeg længe har hørt til dem, der med den største ængstelse ser på udviklingen på det engelske marked. Det er på denne baggrund, jeg hæfter mig ved mulighederne for fællesmarkedet. Vi må ikke glemme, at det er et mangedobbelt marked, som vore eksportvirksomheder her kan få adgang til.

Må jeg gøre den tilføjelse, at der også kan være politiske bevæggrunde til at se med stor interesse på de vesteuropæiske samarbejdsbestræbelser i det hele taget. Vi har jo nu i en årrække oplevet en beklagelig forringelse af Vesteuropas stilling i forhold til både USA og Rusland. Det er hverken folketal eller teknisk kunnen, der begrunder denne udvikling; det er mangelen på samarbejde, der bærer det største ansvar herfor. Derfor er der for mig at se al mulig grund til at se med både glæde og forventning på de bestræbelser, der er i gang for at sikre Vesteuropa nogle af de samme fordele ved et stort marked, som allerede har haft så enorm betydning for de to stormagter, jeg har nævnt.

Jeg har lagt så stor vægt på de økonomiske problemer, fordi de så ganske åbenbart er valgets hovedspørgsmål.

Jeg skal yderligere blot gøre den bemærkning til det ærede medlem hr. Bundvad, at det er ikke rigtigt, når han siger, at vi har vist en negativ holdning. Det ærede medlem vil som den redelige mand, han er, se, at vi har medvirket ved gennemførelsen af en omfattende saglig lovgivning. At vi derimod ikke har kunnet stå som partihavere i regeringens økonomiske politik, er helt rigtigt, og det, jeg har sagt i dag, begrunder det vel tilstrækkelig tydeligt. Men når vi nu taler om de ting, vil jeg gerne spørge det ærede medlem hr. Bundvad, som beklager sig over manglende støtte: på hvilke områder har det radikale parti hindret regeringen i at føre den økonomiske politik, som regeringen ønskede? De to partier har jo flertallet. Hvis jeg kan få det at vide, kan vi jo snakke om det,